

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 168 stemmer.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Ændrede tilskudsregler for daginstitutioner).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 46) findes i tidenden sp. 4037, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 975).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Albertsen: Socialudvalget har holdt et møde mellem anden og tredje behandling, hvor to problemer har været fremdraget, som vi ikke har haft lejlighed til at drøfte inden anden behandling. Det ene var spørgsmålet, om man kunne finde en form for udjævning af taksterne i de nye og de ældre institutioner, og her har vi fået afklaret, at man arbejder med disse problemer i socialstyrelsen, og at der kan være tale om et eventuelt udspil inden for en overskuelig tid.

Det andet problem, som har været rejst, var en nærmere klargøring med henblik på de midler, der via denne lovs-initiativ kommer til at udfolde sig i form af større bevilninger til åndssvageforsorgen: hvorledes fordelingen vil være mellem investering og drift i henholdsvis det første og det andet finansår, vi her taler om. Vi har haft dette til behandling i det samrådsmøde, vi havde mellem anden og tredje behandling, og har dermed fået afklaret den problematik, der er forbundet med den særlige islæt i denne lovgivning, der her er tale om.

Jeg skal på flertallets vegne, socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, anbefale tinget at stemme for lovforslaget som helhed og at acceptere betænkningens udformning.

Nathalie Lind: På det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres vegne skal jeg udtale, at de tre partier kunne tiltræde de af socialministeren til 2. behandling stillede ændringsforslag, hvorefter statstilskuddet til daginstitutionerne forbliver, som det er i dag. Men mindretallet indstiller lovforslaget til forkastelse og vil stemme imod det under hensyn til, at regeringen opretholder bestemmelsen om, at der skal ydes 100 pct. statstilskud til lægetilsyn og tandpleje.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 85 stemmer mod 81.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat.

(Lovforslaget (nr. 128) findes i tillæg A. sp. 2255, fremsættelsen i tidenden sp. 2902).

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at vi får så megen ro, at vi nu kan påbegynde den nævnte førstebehandling.

Hjortnæs: Allerede under første behandling af forslag til lov om kommunale personfradrag m. v., det var i april 1969, gjorde mit partis ordfører sig til talsmand for det synspunkt, at tiden nu var inde til at bringe personfradraget ved kommuneskatten på linje med personfradraget ved statsskatten og ved folkepensionsbidraget. Grundsyns-

[Hjortnæs.]

punktet var dengang og er fortsat, at det ikke er rimeligt at opkræve indkomstskat af indtægter, der ligger under personfradraget for statsskatten. Endvidere gjorde mit partis ordfører gældende, og det gentages nu i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, at en sådan udligning også indebærer en ønskelig forenkling af vore skatteregler. Der tilgodeses således to formål med forslaget: for det første en administrativ forenkling og for det andet en lettelse af de laveste indkomstgrupper, to formål, som i og for sig bør være bærende grundpiller i ethvert skattelovsforslag. Betænelighederne i 1969 gik på, at der fortsat var et meget stort antal kommuner, som arbejdede med personfradrag under 5.000 kr., og det var for så vidt reelle betæneligheder. Siden er kommunalreformen gennemført, og der er i dag kun et ganske lille antal kommuner, nemlig 13 i alt, som har et personfradrag, der ligger under det for statsskatten gældende. Jeg håber derfor, der kan skabes enighed om, at der nu gennemføres en udligning på dette område, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Lembourn: Et forslag, som skaber ensartede personfradrag, uanset hvilken kommune man bor i, og som forenkler skatteadministrationen, kan det konservative folkeparti ikke have noget at indvende imod, så vi kan anbefale lovforslaget.

A. Chr. Andersen: Jeg kan også på mit partis vegne tiltræde lovforslaget. Den mulighed, som visse kommuner har haft for at bruge lavere personfradrag, benyttes jo næsten ikke mere, og den foreslåede ændring vil bevirke, at beskatning af de enkelte indkomstgrupper vil blive mere ensartet, så vi kan som sagt tiltræde forslaget.

Gunnar Jensen: Det radikale venstre kan anbefale lovforslaget, der vil lette beskatningen af de små indtægter. Men vi vil gerne i skatteudvalget drøfte, om forslaget i relation til byrdefordelingen kommunerne imellem får uventede og utilsigtede virkninger. Det har jo tidligere været de kommuner med det mindste skattegrundlag, der har set sig nødsaget til at bruge det mindste person-

fradrag, og derfor ønsker vi at drøfte, om der skulle komme uventede, utilsigtede følger.

Lütken: Det foreliggende forslag er et skridt, om end kun et lille skridt i retning af mere retfærdighed i beskatningen, og det er også et lille skridt i retning af administrativ forenkling. Det går jo ikke særlig hurtigt på disse områder. Vi vil naturligvis støtte også disse små skridt på skatteområdet.

De store skævheder i beskatningen mellem borgerne i forskellige kommuner løses jo ikke ved denne meget lille reform. Det er naturligvis urimeligt, at personfradragene ikke er ens over hele landet, og det er udmærket, at man nu ændrer det, men det er også uretfærdigt, at folk, der indkomstmæssigt er ens stillet, i dag betaler meget forskellig skat, udelukkende fordi de bor i forskellige kommuner, så meget mere som det jo ofte er sådan, at de, der betaler mest i og for sig, er dem, der får mindst for pengene, fordi kommunerne med den høje beskatningsprocent ofte er så svagt stillet økonomisk, at man ikke kan stille de samme faciliteter til rådighed, som man kan i de mere velstillede kommuner. Det er dette problem, der trænger sig på, og SF vil inden for den nærmeste fremtid foranledige, at det høje ting kommer til at beskæftige sig med spørgsmålet om enhedsskatten.

Jeg kan i øvrigt på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg siger tak til ordførerne for den velvillige behandling. Jeg havde i og for sig håbet, at vi kunne få lovforslaget meget hurtigt igennem, men jeg forstår, at der er ønske om udvalgsbehandling fra hr. Gunnar Jensen. Må jeg sige med henblik på de bemærkninger, der er gjort om virkningen på byrdefordelingen, at man kan ikke altid ud af beskatningsprocenterne aflede udligningsvirkningen, fordi nogle kommuner bruger tilskuddet til at sætte standarden op og andre kommuner bruger tilskuddet til at sætte beskatningen ned.

Det forslag vedrørende enhedsskatten, som hr. Lütken bebudede, forventer vi selvfølgelig at se nærmere udformet, men jeg kan på for-

[Indenrigsministeren.]

hånd sige, at det vil vedrøre det sidste af den kommunale selvstændighed med hensyn til skatteudskrivningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (From): Efter henstilling skal jeg foreslå, at lovforslaget henvises til skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om fremstilling og distribution af lægemidler [af Kurt Brauer m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXII) findes i tillæg A. sp. 2465, fremsættelsen i tidenden sp. 2940).

Forslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Det foreliggende forslag er stort set identisk med et forslag, som samme forslagsstillere, altså SF, fremsatte i sidste folketingsår, men som ikke nåede at blive færdigbehandlet

Som det fremgår af bemærkningerne til det foreliggende forslag, gik arbejdet i stå i 17 mands udvalget, vel sagtens fordi der var overvejende stemning for at se, hvad det apotekerlovsudvalg, som blev nedsat 1969, ville foreslå. Apotekerlovsudvalgets opgave er at komme med et forslag til en igennem nogen tid tiltrængt revision af den gældende lovgivning på området; men med det kommissorium, som er givet udvalget, og med den sammensætning, udvalget har, er der næppe grundlag for at forvente, at udvalgets arbejde vil kunne resultere i forslag om vidtgående strukturelle ændringer og reformer.

Som også påpeget af den socialdemokratiske ordfører ved første behandling af 1971-forslaget den 22. april sidste år, har vi i mit parti længe været opmærksom på de pro-

blemer, som forslaget omhandler. Apotekerlovsudvalgets formand har derefter, efter aftale med mig, ladet udvalget holde nogle måneders pause, altså længe før nærværende forslag blev fremsat, og udvalget vil nu færdiggøre sit forslag vedrørende den mere tekniske del af opgaven, nemlig reglerne om lægemidler, hvorom der stort set er enighed i udvalget. Disse regler vil ikke i nogen nævneværdig grad være afhængige af, hvorledes distributionsstrukturen kommer til at se ud.

Mine bemærkninger har vel allerede antydnet, at vi i regeringen har sympati for mange af de tanker, som er udtrykt i det foreliggende forslag. Vi har med bekymring set på udviklingen inden for engroshandelen med lægemidler, og som det vil være bekendt, behandles en heraf opstået sag for tiden i monopolankerådet, hvor den næppe vil være afsluttet før om en månedens tid. Detailhandelen med lægemidler, apotekerne og deres udsalg, er vel principielt blevet betragtet som et liberalt erhverv, men som forslagsstillerne også anfører, er detailhandelen med lægemidler så stærkt reguleret ved lovregler og administrative forskrifter, at det liberale element er meget indsnævet.

Når der nu i forslaget rejses krav om statsovertagelse af apotekerne, må jeg fremhæve, at et sådant krav rejser store problemer i forbindelse med afløsning af det nuværende privilegiesystem, og at der i hvert fald skal regnes med, at der også er økonomiske problemer.

Regeringen er imidlertid indstillet på at etablere en særlig ekspertgruppe til at se på en reformering af de strukturelle forhold inden for lægemiddelforsyningen, herunder en analyse af fordele og ulemper, såvel økonomiske som andre, af en offentlig overtagelse af lægemiddelhandelen i engros- og detailledet, og derunder også se på personaleforbruget og nødvendigheden af personaleforbrug inden for denne sektor. Jeg kan godt røbe, at vi i regeringen ikke umiddelbart er indstillet på at overtage medicinfabrikkerne, og så vidt jeg har forstået på forslagsstillerne, er det heller ikke tanken, at SF ønsker at overtage medicinalindustrien. Jeg henviser også her til den socialdemokratiske ordførers bemærkninger herom ved første behandling af 1971-forslaget.